



Arrest

nr. 84 317 van 6 juli 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 22 november 2011, die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 januari 2012 met refertenummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 maart 2012.

Gelet op de beschikking van 5 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat ÇAKTI TUBA, die *loco* advocaat K. VAN DER STRAETEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPART, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 29 november 2007 dient de verzoekende partij een aanvraag tot vestiging (bijlage 19) in als werknemer/zelfstandige/begunstigde van het recht op voortgezet verblijf. Op 4 december 2008 ontvangt zij de verklaring van inschrijving (E-kaart). Op 18 augustus 2010 wordt zij van ambtswege afgevoerd. Op 30 maart 2011 dient zij een nieuwe aanvraag van een verklaring van inschrijving (bijlage 19) in als werknemer of werkzoekende. Vanaf 30 augustus 2011 heeft zij recht op de verklaring van inschrijving (E-kaart).

1.2 Op 22 november 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij op 20 december 2011 ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 42 bis en 42 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 gelezen in combinatie met artikel 69 ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene verkreeg op 4/12/08 de E-kaart na een aanvraag als werknemer. Op 8/1/2010 werd betrokkene van ambtswege geschrapt. Dat de E-kaart niet gesupprimeerd werd op 8/1/10 is een administratieve vergissing van de gemeente.

Op 14/12/2010 meldde betrokkene zich bij de gemeente en vraagt een herinschrijving aan. Uit bijkomend onderzoek is gebleken dat betrokkene geen recht had op herinschrijving.

Vervolgens diende hij een aanvraag in tot verklaring van inschrijving als werknemer/werkzoekende op 30/3/11. Sinds 30/8/11 heeft betrokken recht op de E-kaart. [Deze nieuwe E-kaart werd niet aangemaakt omdat betrokkene nog in het bezit was van zijn voorgaande E-kaart die zoals eerder vermeld per vergissing niet werd ingetrokken door de gemeente.]

Overeenkomstig artikel 42bis, §1 van de wet van 15.12.1980 kan de minister of zijn gemachtigde controleren of aan de naleving van de verblijfsvoorwaarden wordt voldaan. Op 3/10/11 verstuurde Dienst Vreemdelingenzaken een uitnodigingsbrief naar de gemeente waarbij betrokkene wordt uitgenodigd zijn huidige economische activiteiten en/of bestaansmiddelen aan te tonen.

Betrokkene betekende de uitnodigingsbrief op 19/10/2011, en legde volgende documenten voor: een ocmw-arrest waaruit blijkt dat hij en zijn partner geen financiële steun genieten, bewijzen van werkloosheidsuitkering, en een handgeschreven brief dd 21/10/11 waarin betrokkene uitlegt dat hij geen bewijzen van sollicitatie kan voorleggen omdat zijn computer is gecrasht.

Op basis van voorgelegde stukken blijkt dat hij niet langer voldoet aan de verblijfsvoorwaarden als werkzoekende overeenkomstig artikel 40, §4, 1° van de wet van 15.12.1980. Hij legt geen VDAB-inschrijvingsbewijs voor, en toont evenmin aan over een reële kans op tewerkstelling te beschikken. Dergelijke documenten kon betrokkene wel degelijk verzamelen en voorleggen, zonder computer.

Omdat betrokkene niet langer voldoet aan de eerder vermelde verblijfsvoorwaarden en een onredelijke belasting vormt op het sociale bijstandstelsel, wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht overeenkomstig artikel 42bis, §1 van de wet van 15.12.1980 (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

2.2 Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld: *"De verzoekende partij steunt haar enig middel, met name de schending van de materiële motiveringsplicht, op grond van stukken van na de bestreden beslissing. Deze stukken werden niet ter kennis gebracht aan de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan geen rekening houden met de documenten die slechts naderhand in het verzoekschrift worden neergelegd. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient de regelmatigheid van een bestuurshandeling te beoordelen in functie van de gegevens waarover het*

bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Met het bijbrengen van deze documenten vraagt de verzoekende partij eigenlijk een feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak. Het opportuniteitsonderzoek behoort niet tot de bevoegdheid van de Raad." Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 30 maart 2012 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 25 april 2012 stelt zij dat er een groot misverstand is en dat de gevraagde stukken nu bij het verzoekschrift zijn gevoegd.

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met dit betoog geen afbreuk doet aan voormelde in de beschikking van 19 maart 2012 aangevoerde grond. Zij erkent hiermee integendeel zelfs uitdrukkelijk dat de stukken waarnaar zij in haar verzoekschrift verwijst, slechts voor het eerst bij haar verzoekschrift werden gevoegd. Voor het overige gaat zij in het geheel niet in op het feit dat een opportuniteitsonderzoek niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort, zodat dient te worden aangenomen dat zij dit onderdeel van de grond tot verwerping niet betwist. Met verwijzing naar de in voornoemde beschikking van 19 maart 2012 opgenomen grond aangaande het enig middel van de verzoekende partij kan worden vastgesteld dat een schending van de materiële motiveringsplicht niet kan worden aangenomen.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPES,
dhr. M. DENYS,

voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPES